

Que precisament es lo natural que succeeixi y lo natural sempre es bo.

Que més natural que la separació demohíment general de'n Lerroux ab el seu célebre article de *Z, a Fnbl/cídad bíwr^yA á.* 'ukase imperial, de pataleta de noy nial-críat, de crit ¡ay! dVngc-nía del home que s' enfonza?

Podía fcr altre cosa ell que es V encarnació viventa de tot lo contrari de nostre ctirácter quan un borne está enfadat tot lo que sent se li escapa y á Catalunya dihem *qiíc qní pcrt el sen pai d SCH*'.

E. BARXADAS.

jH)coCie la STíutat

Teatre Principal "EDIP REV.,.

S' alsa el teló y el silenci rcgaa en ía sala, ascendéis fins á la volLa; y espero ansiós que s' obrin las cortinas per seguir el desenrotllo de la tragedia grega. No se lo que sorgirà devant meu y tinch sois una idea confosa de la í^ublimitat anunciada. El teatre queda en la penombra y r escenari s^ ilumíiia ab una claror d' aubada.

Es una visió de la Grecia; el poble deyant el.palau de Edip ve á demanarli rcme y pels seus mals. Una maledicció está posada sobre els ciutadans; I" esterilitat de las tér-ras s' endevina més lluny dels blanchs edificis de Haias cli^s-sicas, més enllà dels arbres frondosos dels jardins, en la quietut eterna de las planas som^rtas. Edíp ve á parlarlos desde las escalas del palan entre las columnas severas de la portalada, Y tots ab una :msia suprema esperan T enviat que portarçl las respostas del oracle. Comenso á present